

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός αποφάσεως

890/2015

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από την Δικαστή Ιωάννα Χατζάκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Πρωτοδικείου και τη Γραμματέα Μαρία Βασδέκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 2.10.2014 για να δικάσει την υπόθεση:

Του ενάγοντος του ... και της ..., κατοίκου ... Αττικής, ο οποίος εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από την πληρεξούσια δικηγόρο του Θεώνη Κάδρα.

Του εναγομένου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΔΗΜΟΥ, που εδρεύει στα ... Αττικής και εκπροσωπείται νομίμως, ως καθολικού διαδόχου του ν.π.ι.δ. με την επωνυμία ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ... κατ' άρθρο 44 παρ. 4 του ν.3979/11, το οποίο εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Νικόλαο Κτενά.

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 5.8.2013 αγωγή, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό 110790/4214/12.8.13, προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 15.11.13 και μετά από αναβολή για την παρούσα και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Κατά την συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟ

Ι. Α) Σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 1, 2 και 3 του Ν. 2190/1994, οι δημόσιες υπηρεσίες και τα νομικά πρόσωπα του άρθρου 14 παρ. 1 του αυτού νόμου επιτρέπεται και απασχολούν προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου για αντιμετώπιση εποχιακών ή άλλων περιοδικών ή πρόσκαιρων αναγκών με διάρκεια απασχολήσεως, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τους οκτώ μήνες μέσα σε συνολικό χρόνο

δώδεκα μηνών, ενώ στις περιπτώσεις προσωρινής προσλήψεως προσωπικού για αντιμετώπιση κατεπείγουσών αναγκών, λόγω απουσίας προσωπικού ή κενώσεων θέσεων η διάρκεια της απασχολήσεως δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τέσσερις μήνες για το ίδιο άτομο, χωρίς να επιτρέπεται εγκύρως παράταση ή σύναψη νέας συμβάσεως κατά το αυτό ημερολογιακό έτος ή μετατροπή σε σύμβαση αορίστου χρόνου. Με την αναθεώρηση του Συντάγματος του έτους 2001 προστέθηκε στο άρθρο 103 αυτού η παράγραφος 8, με της οποίας τα εδάφια α' και γ' ορίζεται ότι νόμος ορίζει τους όρους και τη χρονική διάρκεια των σχέσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, για την κάλυψη είτε οργανικών θέσεων και πέραν των προβλεπομένων στην παρ. 3 εδ. α' αυτού, είτε πρόσκαιρων, είτε απροβλέπτων και επείγουσών αναγκών κατά την παρ. 2 εδ. β' αυτού. Απαγορεύεται η από το νόμο μονιμοποίηση προσωπικού, που υπάγεται στο πρώτο εδάφιο ή η μετατροπή των συμβάσεών του σε αορίστου χρόνου. Στους κανόνες αυτούς, τους οποίους πρώτος διατύπωσε ο κοινός νομοθέτης με τις ως άνω διατάξεις του Ν. 2190/1994, υπάγεται, ενόψει της αδιάσπικτης διατύπωσης του άρθρου 103 παρ, 7 και 8 του Συντάγματος, τόσο το προσωπικό, που συνδέεται με το Δημόσιο, τους ΟΤΑ και τα άλλα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα με υπαλληλική σχέση δημοσίου δικαίου, όσο και το προσωπικό, που προσλαμβάνεται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου για την πλήρωση οργανικών θέσεων, σύμφωνα με το άρθρο 103 παρ. 3 και 8 του Συντάγματος. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, που συνάπτονται υπό την ισχύ των διατάξεων των άρθρων 103 του Συντάγματος και 21 του Ν. 2190/1994 με το Δημόσιο, τους ΟΤΑ και όλους τους λοιπούς φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, δεν μπορούν να μετατραπούν σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, έστω και αν αυτές καλύπτουν πάγιες και διαρκείς και όχι πρόσκαιρες ή απρόβλεπτες ανάγκες. Επίσης, δεν είναι δυνατή η εκτίμηση των συμβάσεων αυτών, κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό της έννομης σχέσης κατά τη διαδικαστική διαδικασία, ως συμβάσεων αορίστου χρόνου στην περίπτωση που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, αφού ο εργοδότης βάσει των ως άνω διατάξεων δεν έχει πλέον ευχέρεια για τη σύναψη συμβάσεων αορίστου χρόνου. Συνεπώς, σε κάθε περίπτωση στις ανωτέρω συμβάσεις δεν είναι δυνατή υπό την ισχύ των διατάξεων των

άρθρων 103 του Συντάγματος και 21 του Ν. 2190/1994 η εφαρμογή της προαναφερόμενης διατάξεως του άρθρου 8 παρ. 3 του Ν. 2112/1920. Περαιτέρω, στις 10-7-1999 δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων η Οδηγία 1999/70/EK του Συμβουλίου της 28-6-1999, στο άρθρο 2 της οποίας ορίζεται ότι στα κράτη μέλη παρέχεται προθεσμία συμμορφώσεως προς το περιεχόμενο αυτής έως τις 10-7-2001 με δυνατότητα παρατάσεως της προθεσμίας αυτής έως τις 10-7- 2002. Με τη ρήτρα 2 του παραρτήματος της εν λόγω Οδηγίας ορίζεται ότι εφαρμόζεται αυτή σε όλους τους εργαζόμενους, που έχουν σύμβαση ή σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου, όπως καθορίζεται από τη νομοθεσία, τις σ.σ.ε. ή την πρακτική του κάθε Κράτους μέλους, ενώ με τη ρήτρα 5 του παραρτήματος της αυτής Οδηγίας ορίζεται ότι για να αποτραπεί η κατάχρηση που μπορεί να προκύψει από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, τα κράτη μέλη, ύστερα από διαβουλεύσεις με τους κοινωνικούς εταίρους ή και οι κοινωνικοί εταίροι, όταν δεν υπάρχουν ισοδύναμα νομοθετικά μέτρα για την πρόληψη των καταχρήσεων, λαμβάνουν κατά τρόπο που να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες ειδικών τομέων ή και κατηγοριών εργαζομένων, ένα ή περισσότερα από τα αναφερόμενα μέτρα και ειδικότερα καθορίζουν α) αντικειμενικούς λόγους, που να δικαιολογούν την ανανέωση τέτοιων συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας, β) τη μέγιστη συνολική διάρκεια διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, γ) τον αριθμό των ανανεώσεων τέτοιων συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας. Επίσης τα κράτη μέλη, ύστερα από διαβουλεύσεις με τους κοινωνικούς εταίρους ή και οι κοινωνικοί εταίροι καθορίζουν, όταν χρειάζεται, υπό ποιες συνθήκες οι συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου α) θεωρούνται διαδοχικές και β) χαρακτηρίζονται συμβάσεις ή σχέσεις αορίστου χρόνου. Ήδη ο εθνικός νομοθέτης έχει εξειδικεύσει τις συνθήκες αυτές με τα Π.Δ. 81/2003 και 164/2004, από τα οποία το δεύτερο αναφέρεται στους εργαζόμενους με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στο δημόσιο τομέα και των οποίων η ισχύς άρχισε από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 2-4-2003 και 19-7-2004 αντίστοιχα. Με το άρθρο 5 του π.δ. 164/04 ορίζονται τα εξής "Απαγορεύονται οι διαδοχικές συμβάσεις που καταρτίζονται και εκτελούνται μεταξύ του ίδιου εργοδότη και του ίδιου εργαζόμενου με την ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα και τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας εφόσον μεταξύ των συμβάσεων αυτών μεσολαβεί χρονικό διάστημα μικρότερο των

τριών μηνών. Η κατάρτιση των συμβάσεων αυτών επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, εφόσον δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους. Αντικειμενικός λόγος υφίσταται όταν οι επόμενες της αρχικής συμβάσεως συνάπτονται για την εξυπηρέτηση ειδικών ομοειδών αναγκών, που σχετίζονται ευθέως και αμέσως με τη μορφή ή το είδος ή τη δραστηριότητα της επιχείρησης. (...) Σε κάθε περίπτωση, ο αριθμός των διαδοχικών συμβάσεων δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερος των τριών, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 2 του επομένου άρθρου".

Ως κύρωση, για την περίπτωση της παράνομης καταρτίσεως διαδοχικών συμβάσεων, προβλέφθηκε από το άρθρο 7 του αυτού Π.Δ/τος η αυτοδίκαιη ακυρότητά τους και η καταβολή στον εργαζόμενο τόσο των αποδοχών για την εργασία, που παρέσχε, εφόσον οι άκυρες συμβάσεις εκτελέσθηκαν εξ ολοκλήρου ή κατά ένα μέρος όσο και αποζημιώσεως ίσης με το ποσό το οποίο δικαιούται ο αντίστοιχος εργαζόμενος αορίστου χρόνου σε περίπτωση καταγγελίας της συμβάσεως του, ενώ θεσπίσθηκε ποινική και πειθαρχική ευθύνη για την παράβαση των κανόνων αυτών. Όμως, ενόψει του ότι οι διατάξεις του Π.Δ. 164/2004 άρχισαν να ισχύουν από τις 19-7-2004, περιέλαβε αυτό στο άρθρο του 11, ως μεταβατικές διατάξεις, ρυθμίσεις, οι οποίες εξασφαλίζουν οπωσδήποτε την ως άνω προσαρμογή από 10-7-2002, οπότε έληξε η προθεσμία προσαρμογής της ελληνικής νομοθεσίας στην προαναφερόμενη Οδηγία. Έτσι, με το άρθρο 11 παρ. 1α του εν λόγω Π. Δ/τος ορίζονται τα εξής: "Διαδοχικές συμβάσεις κατά την παρ. 1 του άρθρου 5 του παρόντος διατάγματος, οι οποίες έχουν συναφθεί πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος και είναι ενεργές έως την έναρξη ισχύος αυτού, συνιστούν εφεξής, σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, εφόσον συντρέχουν αθροιστικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις: α) Συνολική χρονική διάρκεια διαδοχικών συμβάσεων τουλάχιστον είκοσι τεσσάρων (24) μηνών έως την έναρξη ισχύος του διατάγματος ανεξαρτήτως αριθμού ανανεώσεων συμβάσεων ή τρεις τουλάχιστον ανανεώσεις πέραν της αρχικής σύμβασης κατά την παρ. 1 του άρθρου 5 του παρόντος διατάγματος, με συνολικό ελάχιστο χρόνο απασχόλησης δέκα οκτώ (18) μηνών, μέσα σε συνολικό χρονικό διάστημα είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από την αρχική σύμβαση, β) ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας του εδαφίου (α) να έχει πράγματι διανυθεί στον ίδιο φορέα, με την ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα και με τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας όπως αναγράφεται στην αρχική σύμβαση..., γ) το αντικείμενο της σύμβασης να αφορά σε

δραστηριότητες οι οποίες σχετίζονται ευθέως και αμέσως με πάγιες και διαρκείς ανάγκες του αντίστοιχου φορέα, όπως αυτές οριοθετούνται από το δημόσιο συμφέρον το οποίο υπηρετεί ο φορέας αυτός, δ) ο κατά τις προηγούμενες περιπτώσεις συνολικός χρόνος υπηρεσίας πρέπει να έχει παρασχεθεί κατά πλήρες ή μειωμένο ωράριο εργασίας και σε καθήκοντα ίδια ή παρεμφερή με αυτά που αναγράφονται στην αρχική σύμβαση. Οι διαδοχικές συμβάσεις μειωμένου ωραρίου εργασίας συνιστούν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, συμβάσεις αορίστου χρόνου μειωμένης απασχόλησης αντίστοιχης με την αναγραφόμενη στην αρχική σύμβαση. Περαιτέρω, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 11, για τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά την προηγούμενη παράγραφο προϋποθέσεων, ο εργαζόμενος υποβάλλει, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος, αίτηση προς τον οικείο φορέα, στην οποία αναφέρει τα στοιχεία από τα οποία προκύπτει η συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών. Αρμόδιο όργανο να κρίνει αιτιολογημένα εάν συντρέχουν, κατά περίπτωση, οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου, είναι το οικείο Υπηρεσιακό Συμβούλιο ή το όργανο που εξομοιώνεται με αυτό και όπου δεν υπάρχει, το Διοικητικό Συμβούλιο ή το διοικούν όργανο του οικείου νομικού προσώπου ή το όργανο που εξομοιώνεται με αυτό κατά την κείμενη νομοθεσία. Στις δημοτικές ή κοινοτικές επιχειρήσεις αρμόδιο όργανο είναι σε κάθε περίπτωση, το Δημοτικό ή Κοινοτικό Συμβούλιο του οικείου Ο.Τ.Α., ύστερα από εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου ή του διοικούντος οργάνου της επιχείρησης. Το κατά τα ανωτέρω αρμόδιο όργανο κρίνει περαιτέρω εάν στις συμβάσεις έργου ή άλλες συμβάσεις ή σχέσεις, υποκρύπτεται σχέση εξαρτημένης εργασίας. Η κατά τις ως άνω διατάξεις κρίση του αρμόδιου οργάνου ολοκληρώνεται το αργότερο εντός πέντε (5) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάγματος. Τέλος, κατά την τρίτη παράγραφο του άρθρου 11, οι κατά την παρ. 2 κρίσεις του αρμόδιων οργάνων, θετικές ή αρνητικές, διαβιβάζονται αμέσως στο Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.), το οποίο αποφαινεται εντός τριών (3) μηνών από τη διαβίβαση σε αυτό των σχετικών κρίσεων. Η επιλογή με το ανωτέρω Π.Δ. των εν λόγω μέτρων, για την επίτευξη του στόχου της ρήτρας 5 της επίμαχης Οδηγίας, έγινε, αφού έλαβε υπόψη, όπως ορίζει και η Οδηγία αυτή, τις ανάγκες ειδικών τομέων, όπως είναι και ο ευρύτερος δημόσιος τομέας, που δικαιολογούν διάφορη ρύθμιση από τον ιδιωτικό τομέα,

αφού υφίστανται διαφορές στη φύση της εργασίας και διαφορετικά χαρακτηριστικά του εργασιακού περιβάλλοντος και των διαδικασιών στον ιδιωτικό και το δημόσιο τομέα, ένεκα των οποίων και η θέσπιση των ως άνω διατάξεων του άρθρου 103 του Συντάγματος. Συνεπώς, εφόσον δεν συντρέχουν οι τιθέμενες ως άνω προϋποθέσεις, μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου δεν μπορεί να γίνει. Έτσι, ενόψει των ανωτέρω συνταγματικών διατάξεων και της προσαρμογής της ελληνικής νομοθεσίας προς την Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου της Ε.Ε., η οποία δεν επιβάλλει το χαρακτηρισμό των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, έστω και αν αυτές καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, ως συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου, η διάταξη του άρθρου 8 του Ν. 2112/1920 ούτε κατ' επιταγή της Οδηγίας αυτής έχει εφαρμογή κατά το χρονικό διάστημα από 10-7-2002 μέχρι την έναρξη της ισχύος του Π.Δ 154/2004, αλλά βέβαια και μετά την έναρξη της ισχύος του Π.Δ. αυτού (βλ. Ολ. ΑΠ 19 και 20/2007, Α.Π. 64/2010, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Β) Με το άρθρο 1 παρ. και 6 του ν. 2527/1997 «τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων για τις προσλήψεις στο δημόσιο τομέα», οι αμιγείς και μικτές επιχειρήσεις των ΟΤΑ, στις οποίες ο ΟΤΑ κατέχει άμεσα ή έμμεσα το 50% τουλάχιστον του εταιρικού κεφαλαίου, υπήχθησαν στο σύστημα προσλήψεων του ν. 2190/1994 ως προς την πρόσληψη τακτικών και με σύμβαση ορισμένου χρόνου διοικητικών υπάλληλων, των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ, καθώς και του τακτικού και με σύμβαση ορισμένου χρόνου προσωπικού της κατηγορίας ΥΕ. Οι επιχειρήσεις αυτές προσλαμβάνουν πλέον το μη διοικητικό προσωπικό, καθώς και το εργατοτεχνικό προσωπικό κατηγορίας ΥΕ με βάση τις διατάξεις του κανονισμού τους και αν δεν υφίσταται κανονισμός με βάση σχετική προκήρυξη, σε κάθε όμως περίπτωση, η πρόσληψη κάθε είδους προσωπικού με οποιαδήποτε εργασιακή σχέση, ελέγχεται από το ΑΣΕΠ, όσον αφορά την τήρηση των διατάξεων του οικείου κανονισμού και των αρχών της δημοσιότητας, της διαφάνειας, της αντικειμενικότητας και της αξιοκρατίας που πρέπει να τηρούνται σε όλες τις περιπτώσεις (βλ. Εφ. Θεσ. 2046/1999 και Εφ. Θεσ. 1762/1999 ό.π.). Επίσης με το άρθρο 14 παρ. 2 του ν. 2190/1994, όπως προστέθηκε με το άρθρο 20 παρ. του ν. 2738/1999, εξαιρούνται από την εφαρμογή των διατάξεων του άνω νόμου το προσωπικό που προσλαμβάνεται σε εκτέλεση ειδικού προγράμματος απασχόλησης που προκηρύσσεται και επιδοτείται από τον ΟΑΕΔ. Η

πρόσληψη του ανωτέρω προσωπικού διενεργείται σύμφωνα με τους όρους, τη διαδικασία και τα κριτήρια που καθορίζονται στα προγράμματα αυτά. Εξ άλλου, στο άρθρο 11 του Ν. 3227/2004 που αφορά στη ρύθμιση θεμάτων του ν. 2643/1998 (ΦΕΚ 220 Α) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: "1. Σε επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις ή φορείς που διατηρούν υποκαταστήματα ή εκμεταλλεύσεις σε περισσότερες από μία νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, για τον υπολογισμό του αριθμού των προστατευόμενων του Ν. 2643/1998 (ΦΕΚ 220 Α') που τοποθετούνται υποχρεωτικά, λαμβάνεται υπόψη το σύνολο του προσωπικού που υπηρετεί στην έδρα και τα υποκαταστήματα ή τις εκμεταλλεύσεις της επιχείρησης ή του φορέα. Στην περίπτωση αυτή, ο υπολογισμός εκείνων που τοποθετούνται γίνεται χωριστά για τα υποκαταστήματα ή τις εκμεταλλεύσεις που λειτουργούν σε κάθε νομαρχιακή αυτοδιοίκηση ανάλογα με το απασχολούμενο σε αυτές προσωπικό. Η υποχρέωση της επιχείρησης, εκμετάλλευσης ή του φορέα της παραγράφου 8 του άρθρου 2 του Ν. 2643/1998 να προσλαμβάνει τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 1 του ίδιου νόμου σε ποσοστό οκτώ τοις εκατό έχει εκπληρωθεί, όταν, πανελλαδικά, έχει τοποθετηθεί στην επιχείρηση, εκμετάλλευση ή τον φορέα της παρ. 8 του άρθρου 2 ο αριθμός προσώπων που αναλογεί στο συνολικό ποσοστό οκτώ τοις εκατό ή έχουν προκηρυχθεί με τις διατάξεις του Ν. 2643/1998 θέσεις, με τις οποίες συμπληρώνεται το συνολικό ποσοστό οκτώ τοις εκατό. Τα Άτομα με Αναπηρίες που απασχολούνται κατά τη δημοσίευση του παρόντος και εφεξής σε επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις ή φορείς της παρ. 8 του άρθρου 2 του Ν. 2643/1998, κατ' εφαρμογή του προγράμματος επιχορήγησης από τον Ο.Α.Ε.Δ. Νέων Θέσεων Εργασίας Ατόμων με Αναπηρίες, τα οποία ο εργοδότης τους επιθυμεί να συνεχίσει να απασχολεί και μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος, θεωρείται, ως προς όλες τις συνέπειες, ότι τοποθετήθηκαν δυνάμει του Ν. 2643/1998 (ΦΕΚ 220 Α'). Τα Άτομα με Αναπηρίες που έχουν απασχοληθεί μέσα στο τελευταίο έτος πριν τη δημοσίευση του παρόντος σε επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις ή φορείς της παρ. 8 του άρθρου 2 του ν. 2643/1998 (Α' 220) με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ή δυνάμει αποφάσεων ασφαλιστικών μέτρων ή με προσωρινές διαταγές, θεωρείται ως προς όλες τις συνέπειες, ότι τοποθετήθηκαν και συνεχίζουν να παρέχουν την εργασία τους δυνάμει του ν. 2643/1998, εφόσον ο εργοδότης δηλώνει ότι επιθυμεί να συνεχίσει να τους απασχολεί (όπως το τελευταίο αυτό εδάφιο προστέθηκε με το άρθρο 56

του ν.4186/2013)....". Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι η πρόσληψη ΑΜΕΑ σε φορείς του δημοσίου γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2643/98, αλλά από τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 3227/04 για τη δυνατότητα απασχόλησης των ΑΜΕΑ και μετά τη λήξη των προγραμμάτων, ακόμη και μετά την τροποποίηση του άρθρου 11 του ν. 3227/04 με το ν. 4186/13, συνάγεται η δυνατότητα μετατροπής των συμβάσεων εργασίας τους από ορισμένου σε αορίστου χρόνου, κατά παρέκκλιση των οριζόμενων ανωτέρω περί απαγόρευσης μετατροπής συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου χρόνου μετά την προαναφερθείσα συνταγματική αναθεώρηση, με συνέπεια η λήξη των συμβάσεων εργασίας των προστατευόμενων από τις διατάξεις του ν. 2643/98 να μπορεί να λάβει χώρα μόνο υπό τους όρους του άρθρου 11 του ν.2643/98 (Μ.Πρ.Ρόδου 67/13, Μ.Πρ.Βόλου 17/2012 ΤΝΠ ΔΣΑ). Με την υπό κρίση αγωγή ο ενάγων εκθέτει τα εξής: Ότι είναι άτομο με ειδικές ανάγκες. Ότι το 2009 προσελήφθη από την αμιγή κοινοτική επιχείρηση της Κοινότητας ... με την επωνυμία "Κοινοτική Επιχείρηση Ανάπτυξης ...", της οποίας καθολικός διάδοχος είναι το εναγόμενο, δυνάμει συμβάσεως εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου, στο πλαίσιο επιδοτούμενου προγράμματος του ΟΕΑΔ. Ότι απασχολήθηκε έκτοτε υπό τις εκτιθέμενες στην αγωγή ειδικώς περιστάσεις έως την 5.8.13, που το εναγόμενο αρνήθηκε να αποδέχεται τις υπηρεσίες του, ισχυριζόμενο ότι η σύμβαση εργασίας του έληξε στις 3.8.13, καίτοι αληθώς συνδεόταν πλέον με το εναγόμενο με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου. Βάσει του ιστορικού αυτού ο ενάγων ζητεί α) να αναγνωριστεί ότι συνδέεται με το εναγόμενο με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, β) να αναγνωριστεί η ακυρότητα της από 5.8.13 καταγγελίας, ως άνω, της συμβάσεως εργασίας του και γ) να υποχρεωθεί το εναγόμενο να αποδέχεται τη νομίμως και προσηκόντως προσφερόμενη εργασία του υπό τις ίδιες περιστάσεις, επ' απειλή χρηματικής ποινής, δι' αποφάσεως προσωρινώς εκτελεστής. Με το άνω περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή εισάγεται αρμοδίως προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 14 παρ. 2, 16 παρ. 2, 22, 663 και 664 επ. ΚΠολΔ), λαμβάνοντας επιπλέον υπόψη ότι οι ένδικες αξιώσεις που συνάπτονται με τη φερόμενη ακυρότητα της επίδικης καταγγελίας ασκήθηκαν παραδεκτώς εντός της τριμήνου αποσβεστικής προθεσμίας εκ του άρθρου 6 παρ. 1 ν. 3198/55, αφού η αγωγή επιδόθηκε στο εναγόμενο στις 3.9.2013 (σχετική 4199Ε/13

έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητού του Πρωτοδικείου Πειραιώς Δημητρίου Χρυσικόπουλου). Είναι δε νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 648επ ΑΚ, ν. 3198/55, 176, 908, 947 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με τις εκτιθέμενες στην αρχή της παρούσας υπό στοιχ. Ι (Β) διατάξεις και πρέπει να ερευνηθεί κατ' ουσίαν.

II. Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων, που εμπεριέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδριάσεως του Δικαστηρίου τούτου και των νομίμως επικαλούμενων και προσκομιζόμενων από τους διαδίκους εγγράφων απεδείχθησαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα εξής: Δυνάμει της υπ' αριθ.36978/2003 αποφάσεως του Γ.Γ.Περιφέρειας Αττικής συνεστήθη στην Κοινότητα ... Αττικής αμιγής κοινοτική επιχείρηση με την επωνυμία «Κοινοτική Επιχείρηση Ανάπτυξης ...» ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, διεπόμενο από τις διατάξεις των άρθρων 277-284 του π.δ.410/95 και 11 παρ.22-24 ν.2503/97 (ΦΕΚ Β 1522/15.10.2003). Ακολούθως, δυνάμει της υπ' αριθ. 1516/996/2010 αποφάσεως του Γ.Γ.Περιφέρειας Αττικής, το ανωτέρω νομικό πρόσωπο μετετράπη σε κοινωφελή δημοτική επιχείρηση με την επωνυμία «Δημοτική Κοινωφελής Επιχείρηση ...» (ΦΕΚ Β 170/22.2.2010), ενώ δυνάμει της υπ' αριθ.8453/5423/2011 αποφάσεως του Γ.Γ. Αποκεντρωμένης Διοίκησης αποφασίστηκε η λύση της ανωτέρω δημοτικής επιχείρησης (ΦΕΚ Β 709/29.4.2011). Πέραν τούτου, δυνάμει της υπ' αριθ.42/2011 αποφάσεως του Δημοτικού Συμβουλίου ... αποφασίστηκε η συγχώνευση των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου με τις επωνυμίες «Πνευματικό Κέντρο ...», «Πνευματικό Κέντρο Δήμου ...» και «Πολιτιστικό Κέντρο Δήμου ...» σε ένα ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «Οργανισμός Πολιτισμού και Αθλητισμού Δήμου ...» (ήδη εναγόμενο). Στο πλαίσιο των ανωτέρω, ο ενάγων προσελήφθη την 3.8.2009 από την προαναφερθείσα κοινοτική επιχείρηση με την επωνυμία ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ... με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου, από 3.8.09 έως 3.8.13, ως υπάλληλος γραφείου, δυνάμει της υπ' αριθ.200064/2007 ΚΥΑ (ΦΕΚ Β ...) περί υπαγωγής στο πρόγραμμα ΝΘΕ του ΟΑΕΔ ως άτομο με ειδικές ανάγκες, καθόσον πάσχει από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια τελικού σταδίου και έχει ήδη κριθεί ανάπηρος εφ' όρου ζωής κατά ποσοστό 82% (βλ. σχετικό από 12.11.12 έγγραφο ΙΚΑ-Δ/νση Αναπηρίας & Ιατρικής της Εργασίας). Μετά δε τη λύση της άνω επιχείρησης το 2011, μεταφέρθηκε την 29.4.11 κατ' εξαίρεση κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 44

παρ. 4 του ν. 3979/11 στο εναγόμενο μέχρι τη λήξη του επιδοτούμενου προγράμματος (βλ. σχετικό έγγραφο εναγομένου 445/25.7.13). Καθ' όλη δε τη διάρκεια της απασχόλησής του, ο ενάγων εργάστηκε αρχικά ως υπάλληλος γραφείου και ακολούθως μεταφέρθηκε στη Δημοτική Βιβλιοθήκη του Δήμου ..., η οποία παρέμενε κλειστή ελλείψει άλλων μονίμων υπαλλήλων, με αντικείμενο εργασίας τη φύλαξη του χώρου, την οργάνωση, αρχειοθέτηση και τήρηση του αρχείου της βιβλιοθήκης, κλπ, εξυπηρετώντας με τον τρόπο αυτό πάγιες και διαρκείς ανάγκες του εναγομένου, όπως προσεπιβεβαιώνεται και από την ένορκη κατάθεση της μάρτυρος του εναγομένου. Πλην, όμως, το εναγόμενο έπαυσε από 5.8.13 και εντεύθεν να αποδέχεται την εργασία του ενάγοντος, λόγω λήξεως της διάρκειας του επιδοτούμενου προγράμματος του ΟΑΕΔ. Με τις προτάσεις του το εναγόμενο εκθέτει ως προς τη λήξη της συμβάσεως εργασίας του ενάγοντος ότι συμμορφώθηκε με τη θέση του Υπουργείου Εσωτερικών και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής - Γενική Διεύθυνση Εσωτερικής Λειτουργίας/Τμήμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Νομικών Προσώπων ότι δεν ήταν δυνατή η μετατροπή συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου χρόνου του προσωπικού ΑΜΕΑ που απασχολείτο βάσει επιχορηγούμενων από τον ΟΑΕΔ προγραμμάτων. Όμως, από την εκτίμηση των ισχυρισμών του εναγομένου και σε συνάφεια με τα προεκτεθέντα ως προς το αντικείμενο της εργασίας του ενάγοντος συνάγεται ότι το εναγόμενο είχε ανάγκη από τις υπηρεσίες του ενάγοντος, δεδομένου ότι δεν απασχολούσε στο άνω αντικείμενο άλλο υπάλληλο και επιθυμούσε αληθώς την παραμονή του ενάγοντος στην εργασία του, ενώ η μη αποδοχή της εργασίας του ενάγοντος μετά την 5.8.13 οφείλετο σε πεπλανημένη ερμηνεία και εφαρμογή των αναφερομένων στην αρχή της παρούσα διατάξεων υπό στοιχ. Ι σχετικά με τη δυνατότητα παραμονής του ενάγοντος στη θέση του μετά τη λήξη του επιδοτούμενου προγράμματος και δεν εξέφραζε αληθώς την επιθυμία του εναγομένου να μην παραμείνει ο ενάγων στην εργασία του. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η σύμβαση εργασίας του ενάγοντος έχει καταστεί αορίστου χρόνου και άκυρη κρίνεται η επίδικη καταγγελία, που έλαβε χώρα δια μη αποδοχής της εργασίας του από 5.8.13 και εντεύθεν, ως αντικείμενη στις διατάξεις του ν. 2643/98, λαμβάνοντας επιπλέον υπόψη ότι δεν προέκυψε ότι έχει καλυφθεί από το εναγόμενο το νόμιμο ποσοστό υποχρεωτικής πρόσληψης ατόμων με ειδικές ανάγκες. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτή η αγωγή ως ουσία βάσιμη, να αναγνωρισθεί ότι η σύμβαση

εργασίας του ενάγοντος έχει καταστεί αορίστου χρόνου, να αναγνωριστεί η ακυρότητα της επίδικης καταγγελίας, να υποχρεωθεί το εναγόμενο να αποδέχεται την εργασία του ενάγοντος επ' απειλή χρηματικής ποινής 50 ευρώ για κάθε μέρα μη συμμόρφωσής του προς την παρούσα, να κηρυχθεί η παρούσα προσωρινώς εκτελεστή λόγω των σοβαρών οικονομικών προβλημάτων του ενάγοντος (ΚΠολΔ 908 παρ.1^ε) και να συμψηφιστούν εν όλω τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων, κατ' άρθρο 179ΚΠολΔ, διότι η ερμηνεία των άνω διατάξεων, που εφαρμόζονται στην ένδικη υπόθεση, κρίνεται ιδιαίτερα δυσχερής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται την αγωγή.

Αναγνωρίζει ότι η σύμβαση εργασίας μεταξύ των διαδίκων έχει καταστεί αορίστου χρόνου.

Αναγνωρίζει την ακυρότητα της από 5.8.13 καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας του ενάγοντος εκ μέρους του εναγομένου.

Υποχρεώνει το εναγόμενο να αποδέχεται τις νομίμως και προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες του ενάγοντος υπό τις ίδιες έως την 5.8.13 περιστάσεις επ' απειλή χρηματικής ποινής πενήντα (50) ευρώ για κάθε μέρα μη συμμόρφωσής του προς την παρούσα.

Κηρύσσει την παρούσα προσωρινώς εκτελεστή ως προς την ανωτέρω καταψηφιστική διάταξη.

Συμψηφίζει εν όλω τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στην Αθήνα, στις 9 Απριλίου 2015.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Υπογραφή

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Υπογραφή